बीभत्समशुभं वाऽपि तत्र किञ्चिन्न विद्यते। मनोज्ञाः सर्व्वतो गन्धाः सुखस्पर्शाश्च सर्व्वशः। १५४०
शब्दाः श्रुतिमनोग्राह्याः सर्व्वतस्तत्र वै मुने। न शोको न जरा तत्र नायासपरिदेवने।
ईदृशः स मुने लोकः स्वकर्म्मफलहेतुकः। सुकृतैस्तत्र पुरुषाः सम्भवन्त्यात्मकर्म्मभिः।
तैजसानि शरीराणि भवन्त्यत्रोपपद्यतां। कर्म्मजान्येव मौद्गल्य न मातृपितृजान्युत।
न संस्वेदो न दौर्गन्ध्यं पुरीषं मूत्रमेव च। तेषां नच रजो वस्त्रं बाधते तत्र वै मुने।
न म्लायन्ति स्रजस्तेषां दिव्यगन्धा मनोरमाः। संयुज्यन्ते विमानैश्च ब्रह्मन्नेवंविधैश्च ते। १५४५
ईर्षाशोकक्लमापेता मोहमात्सर्य्यवर्ज्जिताः। सुखं स्वर्गजितस्तत्र वर्त्तयन्ते महामुने।
तेषां तथाविधानान्तु लोकानां मुनिपुङ्गव। उपर्य्युपरि लोकस्य लोका दिव्या गुणान्विताः।
पुरस्ताद्ब्राह्मणास्तत्र लोकास्तेजोमयाः शुभाः। यत्र यान्त्यृषयो ब्रह्मन् पूताः स्वैः कर्म्मभिः शुभैः।
ऋभवो नाम तत्रान्ये देवानामपि देवताः। तेषां लोकाः परतरे यान् यजन्तीह देवताः।
स्वयम्प्रभास्ते भास्वन्तो लोकाः कामदुघाः परे। न तेषां स्त्रीकृतस्तापो न लोकैश्वर्य्यमत्सरः। १५५०
न वर्त्तयन्त्याऽऽतिभिस्ते नाप्यमृतभोजनाः। तथा दिव्यशरीरास्ते न च विग्रहमूर्त्तयः।
न सुखे सुखकामास्ते देवदेवाः सनातनाः। न कल्पपरिवर्त्तेषु परिवर्त्तन्ति ते तथा।
जरा मृत्युः कुतस्तेषां हर्षः प्रीतिः सुखं नच। न दुःखं न सुखञ्चापि रागद्वेषौ कुतो मुने।
देवानामपि मौद्गल्य काङ्क्षिता सा गतिः परा। दुष्प्रापा परमा सिद्धिरगम्या कामगोचरैः।
त्रयस्त्रिंशदिमे देवा येषां लोका मनीषिभिः। गम्यन्ते नियमैः श्रेष्ठैर्दानैर्वा विधिपूर्व्वकैः। १५५५
सयं दानकृता व्युष्टिरनुप्राप्ता सुखं त्वया। तां भुङ्क्ष्व सुकृतैर्लब्धां तपसा द्योतितप्रभः।
एतत्स्वर्गसुखं विप्र लोका नानाविधास्तथा। गुणाः स्वर्गस्य प्रोक्तास्ते दोषानपि निबोध मे।
कृतस्य कर्म्मणस्तत्र भुज्यते यत् फलं दिवि। नचान्यत् क्रियते कर्म्म मूलच्छेदेन भुज्यते।
सोऽत्र दोषो मम मतस्तस्यान्ते पतनञ्च यत्। सुखव्याप्तमनस्कानां पतनं यच्च मुद्गल।
असन्तोषः परीतापो दृष्ट्वा दीप्ततराः श्रियः। यद्भवत्यवरे स्थाने स्थितानां तत् सुदुष्करं। १५६०
संज्ञा मोहश्च पततां रजसा च प्रधर्षणं। प्रस्थानेषु च माल्येषु ततः पिपतिषोर्भयं।
आब्रह्मभवनादेते दोषा मौद्गल्य दारुणाः। नाकलोके सुकृतिनां गुणास्त्वयुतशो नृणां।
अयं त्वन्यो गुणः श्रेष्ठश्च्युतानां स्वर्गतो मुने। शुभानुशययोगेन मनुष्येषूपजायते।
तत्रापि स महाभागः सुखभागभिजायते। न चेत्सम्बुध्यते तत्र गच्छत्यधमतां ततः।
इह यत् क्रियते कर्म्म तत्परत्रोपभुज्यते। कर्म्मभूमिरियं ब्रह्मन् फलभूमिरसौ मता। १५६५
एतत्ते सर्व्वमाख्यातं यन्मां पृच्छसि मुद्गल। तवानुकम्पया साधो साधु गच्छाम माचिरं।
॥ व्यास उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु मौद्गल्यो वाक्यं विमृष्टे धिया। विसृष्य च मुनिश्रेष्ठो देवदूतमुवाच ह। मृ।
देवदूत नमस्तेऽस्तु गच्छ तात यथासुखं। महादोषेण मे कार्य्यं न स्वर्गेण सुखेन वा।
पतनान्ते महद्दुःखं परितापः सुदारुणः। स्वर्गभाजश्चरन्तीह तस्मात् स्वर्गं न कामये।